tud mäe-relkast kõrwade tahha, ja jalade alla sojad teiliskiwwid, ja lastis temma labbajalla allused har oga nüüdida. Wähhä hawalt ilmusid selle moisnikko jures töest märkid, et ta weel hinges olli. Nüüd pidas tokter pallawad leiba temma ninna al, ja wallas monke lussikatäit jodawat wina temma suhho. Se peäle hakkas se minnestand ripama ja teggi ommad silmad lahti, mis tokter olli laskнud jodawa winaga kasta, nenda kui ka silmataggused. Nüüd juttustas se moisnik keik sedda rido, nende kahhe mehhe wahhel, mis ta keik selgeste olli kuulnud minnestusses olles, ehk ta kül isse ei keelt egga muid liikmid ei sanud liguta. Tokter aitis tedda nüüd ka jälle terwisse jure, nenda et ta pärrast sedda weel kumme aastad ellas.

Nendasammoti tulli üks kord Inglismaal üks kaupmees, kaks päwa, pärrast omma

omma emmanda surma, koio: ja se surnud olli jo tee peäl, mahha matmisseks. Se kaupmees, kahtis meelt ärra heita, ni wägga armastas ta omma abikasa. Sepärrast ei annud ta ka wähhemalt järrele, nemmad piddid selle surnoga jälle teepeält tagasi pöörma. Et ta nüüd öiete töeste teäda saaks, kas temma emmand surnud olleks; siis laskis ta temma ihho monnes kohtas terrawa noaga täkkida, ja panni kuposarwed peäle. Ta olli jo 25 kuppo-sarwe pannud, ilma et sest abbi olleks nähha olnud: egga kui temma sedda kuet kupposarwe kolmatkümmend peäle panni, siis ärkas se emmand äkkitselt üles ja kisendas: oh kummal, miks teie mind nenda pinate! Ta tousis nüüd jälle ellama ja sai terwerks.— Ja nisugusi luggusid woiks mondagi weel juttustada, mis woistlikkud tokterid kohtopolest on laskнud kulutada, mu-rahwale mainitsusseks, et mees ei saaks omma naese,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1793, lk. 21